

stytutach naukowo-badawczych oraz postępowania przed tymi komisjami (Dz. U. Nr 2, poz. 14).

§ 56. Wykonanie rozporządzenia porucza się właściwym ministrom.

§ 57. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

30

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 12 stycznia 1966 r.

w sprawie określenia stanowisk pracy, na których zatrudnienie w kopalniach siarki oraz w przedsiębiorstwach robót górniczych wykonujących roboty dla kopalń siarki uważa się za zatrudnienie na odkrywce.

Na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 99) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki oraz w przedsiębiorstwach robót górniczych wykonujących roboty dla kopalń siarki uważa się zatrudnienie na stanowiskach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia.

2. Pracę na stanowiskach wymienionych w pkt 1—13 wykazu, o którym mowa w ust. 1, uważa się za zatrudnienie w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku, uzasadniające zaliczenie okresu zatrudnienia w wymiarze określonym w art. 4 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 99).

§ 2. 1. Kopalnie siarki oraz przedsiębiorstwa robót górniczych wykonujące roboty dla kopalń siarki obowiązane są do prowadzenia w formie książkowej ewidencji pracowników zatrudnionych na stanowiskach, na których zatrudnie-

nie uważa się za zatrudnienie na odkrywce. Książka ta powinna mieć ponumerowane karty, a numeracja kart powinna być uwierzytelniona przez jednostkę nadrzędną.

2. Ewidencja powinna zawierać:

- 1) imię, na wisko i datę urodzenia pracownika oraz imię jego ojca,
- 2) stanowisko pracy, na którym pracownik jest zatrudniony,
- 3) okres zatrudnienia na tym stanowisku.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 maja 1958 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w kopalniach siarki oraz w przedsiębiorstwach robót górniczych wykonujących roboty dla kopalń siarki, które uważa się za zatrudnienie na odkrywce (Dz. U. Nr 39, poz. 177).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

Załącznik do rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 12 stycznia 1966 r. (poz. 30).

WYKAZ STANOWISK PRACY, NA KTÓRYCH ZATRUDNIENIE W KOPALNIACH SIARKI ORAZ W PRZEDSIĘBIORSTWACH ROBÓT GÓRNICZYCH WYKONUJĄCYCH ROBOTY DLA KOPALŃ SIARKI UWAŻA SIĘ ZA ZATRUDNIENIE NA ODKRYWCE:

1) górnik przodowy — strzałowy, 2) wiertacz otworów strzałowych, 3) zastępca wiertacza otworów strzałowych, 4) pomocnik wiertacza otworów strzałowych, 5) górnik, 6) młodszy górnik, 7) mechanik hydraulicznego urabiania nadkładu, 8) operator ciężkich maszyn odkrywkowych, 9) operator koparki zatrudniony przy czyszczeniu i urabianiu złoża, 10) pomocnik operatora koparki zatrudniony przy czyszczeniu i urabianiu złoża, 11) operator spychacza zatrudniony przy czyszczeniu i urabianiu złoża, 12) pomocnik operatora spychacza zatrudniony przy czyszczeniu i urabianiu złoża, 13) robotnik obsługujący dozownik, 14) wiertacz otworów odwadniających i badawczo-poszukiwawczych, 15) budowacz drenu, 16) budowacz kolektora, 17) robotnik zatrudniony przy zabudowie i demontażu pomp,	18) maszynista głównych pomp kopalni, 19) maszynista pomp, 20) aparatowy stacji oczyszczania wód, 21) cieśla górniczy, 22) maszynista ciężkich przenośników, 23) taśmowy, 24) czyściciel taśmy, 25) maszynista sprężarki powietrznej, 26) maszynista kruszarki, 27) robotnik obsługujący urządzenia ruchowe, 28) zwałowacz nadkładu, 29) figurant mierniczy, 30) rzemieślnicy zatrudnieni w brygadach remontowych przy konserwacji i wykonywaniu remontów maszyn i urządzeń na odkrywce (ślusarz, elektromonter, instalator wodno-kanalizacyjny, spawacz, wulkanizator, smarownik, robotnik wyspecjalizowany w szyciu taśm oraz inne analogiczne stanowiska, na których praca związana jest stale z konserwacją i remontami maszyn i urządzeń na odkrywce), 31) mechanik i elektryk wchodzący w skład stałej obsady ciężkich maszyn odkrywkowych.

31

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 24 stycznia 1966 r.

w sprawie określenia, które osoby wykonujące pracę nakładczą są pracownikami w rozumieniu dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Na podstawie art. 4 ust. 3, art. 77 i art. 116 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu eme-

rytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za pracowników w rozumieniu art. 4 ust. 3 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, uważa się osoby wykonujące pracę nakładczą w rozumieniu przepisów określających istotne cechy tej pracy, jeżeli:

- 1) pracę nakładczą wykonują na podstawie pisemnej umowy zawartej z jednostką gospodarki uspołecznionej,
- 2) osiągają z tytułu tej pracy zarobki wynoszące za 3 kolejne miesiące kalendarzowe w sumie co najmniej 1.800 zł, a jeżeli osoba wykonująca pracę nakładczą jest inwalidą (art. 12 dekretu) — 1.500 zł, jeżeli jest zaliczona do III grupy inwalidów, i 900 zł, jeżeli jest zaliczona do II lub I grupy inwalidów,
- 3) zarobek ich w 3 kolejnych miesiącach nie przekracza 9.000 zł.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, mimo nieosiągnięcia przez osobę wykonującą pracę nakładczą zarobku określonego w tym przepisie, jeżeli jednostka gospodarki uspołecznionej, dla której wykonywana jest praca nakładczą, stwierdzi, że spowodowane to było przestojem w produkcji, który nie trwał dłużej niż 15 dni w danym miesiącu kalendarzowym, lub jeżeli osoba wykonująca pracę nakładczą była niezdolna do pracy z powodu choroby. Za przestój uważa się przerwę w produkcji, która objęła wszystkie osoby lub grupę osób wykonujących pracę nakładczą dla danej jednostki gospodarki uspołecznionej. W razie przestoju lub choroby osoby wykonującej pracę nakładczą kwoty zarobków określone w ust. 1 pkt 2 ulegają zmniejszeniu proporcjonalnie do skróconego okresu pracy w danym kwartale.

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w uzgodnieniu z Komitetem Pracy i Płac może zamiast zarobków określonych w ust. 1 pkt 2 przyjmować dla niektórych rodzajów produkcji niższe kwoty zarobków albo odpowiednie normy pracy.

§ 2. 1. Osoby wykonującej pracę nakładczą nie uważa się za pracownika w rozumieniu dekretu, jeżeli osoba ta albo członek jej rodziny, z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, posiada przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe albo zakład rzemieślniczy.

2. Nie uważa się za pracownika w rozumieniu dekretu osoby wykonującej pracę nakładczą, jeżeli osoba ta albo członek jej rodziny, z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, osiąga przychody z gospodarstwa rolnego, chyba że jest zaliczona do I lub II grupy inwalidów, a przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego ustalony dla wymiaru podatku gruntowego nie przekracza kwoty 9.680 zł rocznie. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w uzgodnieniu z Komitetem Pracy i Płac może w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych rodzajem lub organizacją produkcji nakładczej, uznawać za pracowników osoby nie będące inwalidami I lub II grupy, wykonujące pracę nakładczą dla danej jednostki gospodarki uspołecznionej, mimo osiągnięcia przychodów z gospodarstwa rolnego lub prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego z takimi osobami, pod warunkiem jednak, że przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego ustalony dla wymiaru podatku gruntowego nie przekracza kwoty 9.680 zł rocznie.

3. Nie uważa się za pracownika w rozumieniu dekretu osoby wykonującej pracę nakładczą, będącej członkiem rolniczej spółdzielni produkcyjnej.

4. Za członków rodziny w rozumieniu ust. 1 i 2 uważa się małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo, małżonków rodzeństwa, dzieci przysposobione i pasierbów.

§ 3. Nie uważa się za pracownika w rozumieniu dekretu osoby wykonującej pracę nakładczą na rzecz spółdzielczych zrzeszeń osób wykonujących pracę nakładczą i wytwórców domowych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w uzgodnieniu z Komitetem Pracy i Płac może w wyjątkowych wypad-

kach — uzasadnionych rodzajem lub organizacją produkcji nakładczej — uznawać za pracowników osoby wykonujące pracę nakładczą dla niektórych zrzeszeń.

§ 4. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą osób wykonujących pracę nakładczą, które są już pracownikami w rozumieniu dekretu z tytułu innej pracy niż nakładczą.

§ 5. 1. Osoba wykonująca pracę nakładczą uważana jest za pracownika w rozumieniu dekretu w zakresie uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz rodzinnego, jeżeli w okresie 3 miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym wystąpiły okoliczności uzasadniające prawo do świadczeń, spełniała warunki określone w § 1 i nie zachodziły okoliczności określone w §§ 2 i 3, pozbawiające osobę wykonującą pracę nakładczą prawa do uznania za pracownika.

2. W stosunku do osoby wykonującej pracę nakładczą, która nie przepracowała jeszcze 3 miesięcy, warunek określony w ust. 1 uważa się za spełniony, jeżeli osoba ta odpowiada warunkom określonym w § 1 ust. 1 pkt 1 oraz jej zarobek w tym okresie nie przekroczył 9.000 zł.

3. Przepisy o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy oraz zasad i trybu przeprowadzania kontroli pracowników zwalnianych od pracy stosuje się odpowiednio do osób wykonujących pracę nakładczą. Osoba wykonująca pracę nakładczą traci prawo do zasiłku chorobowego w okresie czasowej niezdolności do pracy w wypadkach przewidzianych w tych przepisach, w szczególności, jeżeli w tym czasie wykonuje pracę nakładczą.

§ 6. 1. Za okresy zatrudnienia wymagane do uzyskania prawa do renty uważa się kalendarzowe okresy miesięczne, w których osoba wykonująca pracę nakładczą osiągała zarobki wynoszące co najmniej $\frac{1}{3}$ kwot określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 i nie przekraczające 3.000 zł oraz nie zachodziły okoliczności określone w §§ 2 i 3, pozbawiające osobę wykonującą pracę nakładczą prawa do uznania za pracownika.

2. Jeżeli osoba wykonująca pracę nakładczą nie osiągnęła w danym miesiącu kalendarzowym zarobku w wysokości $\frac{1}{3}$ kwot określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 lub osiągnęła zarobek przekraczający kwotę 3.000 zł, miesiąc ten zalicza się do okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania prawa do renty, jeżeli zarobek z tego miesiąca łącznie z zarobkami z 2 poprzednich miesięcy kalendarzowych odpowiada kwotom określonym w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3.

§ 7. 1. Zaliczenie pracy nakładczej jako okresów zatrudnienia następuje na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej lub na podstawie innych oryginalnych dokumentów.

2. Wpisu okresów pracy nakładczej do legitymacji ubezpieczeniowej dokonuje na podstawie posiadanych dokumentów jednostka gospodarki uspołecznionej, dla której była wykonywana praca nakładczą, po stwierdzeniu, że osoba, która tę pracę wykonywała, spełniała warunki określone w §§ 1—4.

§ 8. Okresy pracy nakładczej, poprzedzające datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, uważa się za okresy zatrudnienia, jeżeli osoba, która wykonywała tę pracę, podlegała obowiązkowi ubezpieczenia społecznego na podstawie przepisów obowiązujących w czasie wykonywania tej pracy.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 8 lipca 1960 r. w sprawie określenia, którzy chałupnicy są pracownikami w rozumieniu dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1960 r. Nr 37, poz. 220, z 1961 r. Nr 1, poz. 4 i z 1962 r. Nr 55, poz. 280).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski